

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, fel-szólamlások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petsorért
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítatik.

„NYILTÉR”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Bérmentetlen levelet
nem fogadunk el.

A kaszinó jubileuma.

Szentés város e hét folyamában két emlékezetes ünnepély színhelye volt; az egyiknek tárgyát képezte a francia vendégeknek városunkban tett látogatása, a másikat a kaszinó 25 évi fennállásának jubileuma. Mindakét tárgy bő és hálaldatos anyagot nyújt elmélkedésre s kellő méltatásra, még pedig nemcsak fontosságánál, hanem ritkaságánál fogva is. A francia vendégeknek utazásáról s körünkben való időzéséről más helyen emléksztünk meg, jelenleg az első helyet azon testületnek engedjük át, melynek csendes munkálkodásánál s szellemi melegénél fejlődött ki városunk kulturája, s ez a testület a szentesi kaszinó.

Lapunkban annak idejében említve volt, hogy a helybeli kaszinó Szt.-István napján azaz f. hó 20-án fogja megünnepelni 25 évi fennállását s ez alkalomra ünnepélyes közgyűlést tart. E közgyűlés s általában az egész ünnepély, habár egy egyesület életében fordult elő, mégis általánosnak mondható, amennyiben alig van intelligens ember városunkban, ki ne volna tagja a kaszinónak, megyei, városi és magánhivatalnokok egyaránt, s így az érdeklődés is általánosnak mondható.

Fentnevezett napon d. e. fél 11 órára volt kitűzve az ünnepélyes közgyűlés s jóval ennek megkezdése előtt gyülekeztek nemcsak az ezen ünnepély által első sorban érdekelt kaszinói tagok, hanem a meghívott többi egyesületek küldöttségei is. Pont 11 órakor nyitotta meg Kiss Zsigmond elnök a közgyűlést, üdvözölve az egybegyűlt tagokat s küldöttségeket, kiemelte e nap jelentőségét valamint azt, hogy tekintve azon nyomasztó időszakot, melyben a kaszinó alakult, tekintve városunk elszigetelt helyzetét a külvilágtól, tekintve végre az intelligens elem csekély számát, mégis szép nyomokat hagyott a múltban, melyek ismét egy szebb jövőnek előhírnökei és biztosítékai. Ezek után felkérte Zolnay Károly igazgatótanárt, hogy a kaszinó 25 évi fennállását tárgyzó dolgotat felolvasni sziveskedjék.

Előre bocsátjuk, hogy a felolvasó s egyszersmind szerző a legnagyobb gonddal állította össze a kaszinó 25 évi fennállásának történetét, melyet a jelenvolt közönség a legnagyobb figyelemmel hallgatott végig s melyből mi — lapunk szűk terét tekintve — csakis egyes fontosabb részleteket közölhetünk.

Szerző előrebocsátotta azon időszak rövid áttekintését, melyben Széchényi István gróf a „legnagyobb magyar” általános mozgalmat indított meg a nemzeti művelődés érdekében s mely tekintetben ő maga adta a legszebb példát, a midőn egy évi jövedelmét az akadémia alapítására ajándékozta. Széchényinek példája és szavai nem maradhattak eredmény nélkül. Igaza volt, midőn a polgárok tömörülését, egyesületek alakítását hirdette, hogy ezek vessék el a jó magot s annak idejében érleljék meg áldást hozó gyümölcsét. A közügyek s egyéb fontos nemzeti s társadalmi kérdések csak úgy nyerhetnek sikeres megoldást, ha azok előlegesen tárgyalatnak s mintegy előkészítetnek kivitelük előtt — s a szellemi és anyagi erők összecsoportosítása, egyesületekbe való tömörítése által keletkeztek szellemi s anyagi haladásunk első vállalatai és sikerei. A kaszinók is mint társadalmi tényezők a „legnagyobb magyar” működése folytán keletkeztek, előbb a fővárosi nemzeti kaszinó, azután a vidéki kaszinóegyesületek, s Szentés előretöréskor akkori vezérférfiai is e célból fáradoztak egy kaszinó létesítésén.

Ezek után áttért a szerző a kaszinó történeti múltjának előadására. Az 1860. évi augusztus 20-án, tehát ezelőtt 25 évvel alakult meg a szentesi kaszinó, miután alapszabályai a helytartó-nács által jóváhagyást nyertek, s az akkori vá-

lasztmányi tagok közül a kaszinónak jelenleg csak két tagja van u. m. Farkas Geceon járásbíró és dr. Pollák Sándor városi főorvos, kiknek nevei említésénél a jelen voltak lelkesen éljeneztek. Ezen kaszinó eleinte a városi vendéglőstől bérelt helyiségekben működött, de belátván ennek célszerűtlenségét, már két év múlva 175 drb 25 frtos részvényt bocsátott ki a végből, hogy házat vegyen és saját hajlékában folytassa üdvös működését csendesen és háborítatlanul. Az elnyomatás korszaka ruganyosságot kölcsönzött az egyleti életnek, általános lelkesedés szállotta meg a tagokat — a részvények elkelték — s a kaszinó testület megvette azon házat, mely mai napig tulajdonát képezi s az alapítók életeterejét s buzgalmát fennhirdeti.

Áttérve a kaszinó működésére, azt kulturális és morális szempontból méltatja. Mindkét tekintetben a kaszinó — szerény anyagi helyzetéhez képest is — buzgó támogatója volt minden nemesnek, szépnek és jónak, s habár a szerző szerénynek mondja e működést, mégis alig vagyunk képesek mindazokat a tényeket elősorolni, melyek a kaszinó áldozatkészségéről egytől-egyig tesznek tanuságot. A nemzeti színház építésére, árvizkárosultak segélyezésére, a német-francia háboru alkalmából német fogságba esett franciák gyámoltására és ápolására, a szabadság-szoborra, a boszniai hadjáratban elesett helybeli ifjak családjainak gyámoltására, elhunyt hazafiak szobrainak emelésére részint saját pénztárából, részint gyűjtés útján, részint hangversenyek rendezése által kisebb-nagyobb összegeket áldozott és soha sem maradt tétlenül, akárhányszor forgott kérdésben valamely hazafias cél. Legközelebb is két szülöttjének szilveszteri házat — Tóth József színészt és Horváth Mihály történetírót szép emléktáblával örököltette meg, a haza első embereinek gróf Széchényi István, Kossuth Lajos és Deák Ferenc arcképei a legelső helyen díszítik a kaszinó termét, szóval a kaszinó felismerte mindig hivatását és a kor szavát. Morális tekintetben is iparkodott azon magaslatot elérni, melyet elfoglalnia kellett, ha magatartásával s működésével imponálni akart.

Ezek után statisztikai adatokat közölt a felolvasó, hány elnöke, alelnöke, jegyzője, pénztárnoka, gondnoka és ügyésze volt, s ez utóbbira általános tetszést szült azon lakonikus megjegyzése, hogy az egyleti ügyészek közül 1860 óta egy sem halt meg. A tagok számát tekintve jelenleg legkevesebb tagja van a kaszinónak t. i. 145, mit azonban nem szabad a közönyösségnek tulajdonítani, habár jelenleg sokkal több intelligens erővel bír a város, hanem azon egyszerű körülménynek, hogy régenten egyéb egyesület nem lévén, úgy gazdálkodók mint iparosok nagyobb számban voltak képviselve a kaszinói tagok sorában, holott jelenleg ezen elemek hivatásuknak jobban megfelelő s azóta alakult egyesületekben szerepelnek mint tagok. Ezen csekély számnak dacára felolvasó nem félti a kaszinó fennállásának jövőjét s azon lelkes óhajjal fejezi be felolvasását: hogy a kaszinó szem előtt tartva hivatását s az általa felsorolt múlt tényeit, lankadatlan erővel s kitartással munkálkodjék hivatásán és célja elérésén.

Zajos éljenzés támadt a felolvasás végén s az elnök meleg szavakban fejezte ki az egybegyűltetek köszönetét a felolvasónak.

Végre következtek az egyes egyesületek üdvözlőkései. Első sorban Pólya Ferenc tanár tolmácsolta a 48-as kör üdvözlőjét biztosítván a kaszinót, hogy habár a 48-as kör politikai irányú, mindig tisztelte és nagyrabecsülte a kaszinó nemes munkálkodását a kultura terén s kívánja, hogy e téren jövőre is a legszebb sikert legyen képes felmutatni.

A „Csongrád m. kör” nevében szolt Hankiss

János egyetemi hallgató s szintén áldásos munkálkodást kívánt a kaszinó működésének.

A szentesi polgári iparos és gazd. kör, továbbá a kereskedő és iparos ifjúsági egyesületek nevében Balázsovits Norbert elnök üdvözölte a kaszinót, kiemelve a kaszinó azon missióját, melynél fogva mint a szellemi erő centruma hivatva van a többi egyesületek fölött is mintegy vezérszerepet vinni, s a többi egyesületek ismerve legidősb testvérök szellemi tulsúlyát csak kedves kötelességet fognak teljesíteni, amidőn ők is a kaszinó által magasan lobogtatott zászló alá sorakoznak s a haladás munkájának erejüket s idejüket felajánlják.

Az elnök minden egyesületnek szívélyes köszönetet mondott megemlékezéséért s megjelenéséért s biztosította az illetőket, hogy a kaszinó a többi egyesületeket is minden nemes törekvésökben erejéhez képest támogatni fogja.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

A banketről más helyen értesítjük olvasóinkat.

Örömhír a szülőknek.

Ez a levél kizárólag az apáknak és anyáknak szól. Számukra akar jó hírt és vigasztalást vinni egy oly intézet megismertetésével, melynek hasznos és jótékony voltát minden apa és minden anya azonnal belátja.

Mert nem kevesebbről van szó, mint oly tanítási és nevelési rendszerről, mely rövid év alatt a legvátsottabb s elkenyézettettebb növendéket is szofogadóvá, illedelmessé alakítja át s a tanulmányaikban legelmaradottabb tanulókat is, megadva nekik a hiányzó tudományos alapot s felélesztve szívükben a kötelességérzetet, a szorgalmat és saját érdekeiknek fölismerését, arra képesíti, hogy évi szigorlataikat a szülők és volt tanáraik örömeire és meglepetésére sikerrel és kitünően letelhessék.

Ez az örömhír, mit a szülőknek küldök, mely bizonyára számos oly családot fog felvidítani és reménységgel eltölteni, melyet most egy vagy több vátsott, hanyag s tanulmányaiabban elmaradt és visszavetett fiúnak jövője fölött való aggály búsit és szomorít.

Mert ma már nem úgy van mint régen volt. Ma már a rossz tanulók szülői nem vigasztalhatják magukat azzal, hogy ha a gyerek nem akar vagy nem tud tanulni, hát majd lesz gazda, kereskedő vagy iparos. Ma már e foglalkozásoknál is, ha valaki boldogulni akar, bizonyos ismeretekkel kell bírnia s egyáltalán minden téren csak a képzett és művelt embereknek van és lehet jövőjük.

De még egy más körülmény is kívánatosá teszi, különösen a jobb módú családoknál, hogy a fiúk tanuljanak s magukat az érettségi vizsga letelésére képesítsék. Mert e nélkül egy éves önkéntesül nem fogadhatnak el s kenyéztelenek három évig szolgálni, mi aztán nemcsak pályájukat szakítja meg, hanem velük még a legtöbb esetben azelőtt szerzett ismereteiket is elfeledtetli. Nem lehet tehát eléggé örülni egy oly intézet létezésének, mely oly javíthatatlan vátsottságot, melyet kigyógyítani ne lehetne s a tanulmányokban való oly elmaradást, melyet ne sikerülne után pótolni — nem ismer.

Tapasztalásból s személyes meggyőződésből merem állítani ezt, mint oly valóságos csodák szemtanúja, miket az intézetben láttam és tapasztaltam.

Ez az intézet Fekete József nyugalm. főgymnásiumi tanárnak s az országos köznevelési egyesület főjegyzőjének budapesti (VIII. stáció utca 40. sz. a.) konviktusa, itt győződtem meg felőle, hogy mily különbség van a tanítási mód és nevelési rendszerek között, hogy mennyire különbözik egyik tanár a másiktól, hogy a nevelésben és tanításban mily nagy fontossággal bír a rendszer és a módszer, s hogy az igazán hivatott tanár előtt, mint Fekete József, még a legvátsottabb növendék szive is megnyílik, s ügyen, könnyen felfogható, értelmes előadással mily könnyen és gyorsan fejleszthetők és gyarapíthatók még a legelmaradottabb növendékek ismeretei is.

Midőn a múlt év elején meglátogattam e jeles tanár intézetét s láttam, hogy a beérkezett növendékek legnagyobb része mennyire el van maradva, s köztük néhányan mily makacsok és kényesek, bizony soha se hittem volna, hogy egy rövid év alatt oly valóban meglepő és csodaszzerű átalakulás legyen eszkö-

zülhet, mint aminőt az év végén, a szigorlatok alkalmával nagy és öröndetes megjelölésére tapasztaltam.

Az intézet növendékei között egy sem volt, aki kitünő vagy legalább jó sikerrel tette le vizsgáját.

De volt is öröm és hálálkodás a szülők részéről s boldogság és önrzet a növendékeknél, kik talán évek óta először örvehdhettek szüleik dicséretének és megelégedésének.

Az a jelenet, a szülek meglepetése, boldogsága, s a gyermekek öröme oly mély hatást gyakorolt reám, hogy elhatároztam ez intézetre részemről is felhívni a szülek figyelmét. Hadd derüljön fel más családok ege is s hadd mentessék meg a jeles intézetben sok más növendéknek is már-már elveszett jövődjéje!

Ime, meg is tettem e sorokkal, melyeket azzal az óhajttással zárok be, hogy vajha országsszerzte mentől több ehaz hasonló rendszerű s ily vezetés alatt álló tanintézet keletkezne, mert a nemzet jövődjéje az ifjúság kezében van.

Balázs Sándor.

A francia vendégek fogadtatása az alföldön.

Nagyon sok tért foglalna el a francia vendégek utazásának leírása, ha az utolsó részletekbe is bocsátkozni akarnánk, s már a Szentesen való időzésük is bő tárgyat nyújt. Mi tehát ez alkalommal, hogy hű képet nyujtsunk alföldi utazásukról, fővonásokban közöljük az egészet azon időponttól, amint Mezöhegyesre értek, egészen Budapestig történt visszautazásukig a következőkben.

Mezöhegyesen a katonatisztek és uradalmi hivatalnokok nagyon szívélyesen bucsztak el a vendégektől. Ehrenberger ezredet Lesseps és a kiválóbb franciák összecsofolták. Kétegyházán ismét fejes fogadtatás volt. Coppée megvette egy magyar paraszt szürét, magára vette és ugy folytatta utját. Orosházán az egész város talpon volt. Az orosházai fejes reggelit készítettek a vendégeknek s bár a vendéglő csak ötven lépésnyire van a palyaháztól, a franciáknak lehetetlen volt odajutni, s így a reggeli elmaradt. A tolongás közben a rendezők a parasztnépet félretolták, így Coppét is, kin szür volt és ismerősöknek kellett magokat közbetvetniök, hogy kocsijához juthasson. Az orosházaiak a várost díszesen fellofogózták, diadaliveket állítottak és a keresztülutazó franciák folytonos ovációkban részesültek. Innét negyven kosi Mágocsa ra gr. Károlyi Alajos londoni nagykövet kastélyába szállította őket. A határon Stammer Sándor alispán üdvözölte őket a megye részéről. Mágocs telepét részben körülcsofolták, 12 órakor a diszkaput lobogó alatt a kastélyba hajtottak, hol Illés Lajos gazdasági felügyelő fogadta őket. A vendégek lemosván az ut porát, a felügyelői lakba mentek, hol fáradhatatlan örök ifju vezérök: Lesseps ifju rugakonyasággal társalgott már az uradalmi felügyelő kedves nevével, ennek nővéreivel Tóth Istvánéval, valamint a háziasszony kedves unokahúgával. Az itt elköltött gazdag reggelinél Eben mágo-

csi plébános Lessepsre s a franciákra, Lesseps gr. Károlyi Alajosra, Coppée a háziasszonyra és nővérére, Pulszky Stammer alispánra mondtak felköszöntöt.

Délután három órakor kocsikra kelve, felötre Szentes határára értek a vendégek, 40 lovasból álló banderium s 700 kosi jött eléjük, hol Nagy Imre tanácsnok üdvözölte őket; az uton és a város utcáin kétfelől ezer meg ezer embernyi tömeg üdvözölte és éljenezte, a fütéren pedig szép hölgyek virágbokréttakkal halmozták el a vendégek kocsijait. A fütéren Sarkady N. Mihály polgármester üdvözölte a vendégeket, Szentes városának köszönetét és rokonszenvét fejezte ki Franciaország és a vendégek iránt. Lesseps válaszában kiemelte, hogy Magyarország és Franciaország testvérek, melyek jó és balsorsban megértik egymást, s köszöni a szívélyes fogadtatást. Ezután a vendégek szállásaikra és onnan hét órakor a népkertbe mentek, hol sok nép mulatott. Itt a franciák az ezen alkalomra felallított emelvényen foglaltak helyet s ugyancsak meg voltak lepötte, midön fehérbe öltözött leánykák kordont alakitanak körülöttük s egy közölök, Rózsa Emma kisasszony, sikerült francia beszédben üdvözölte őket. Lesseps elragadtatásában összeviszsa csökölte a leánykát s könyes szemmel köszönte meg a franciák iránt tanusított megtisztelést. Nyolc órakor fákyás menet volt, melyen Fekete Márton megyei főjegyző üdvözölte a vendégeket, hivatkozva az 1789-iki nagy eszmékre, melyeknek megteremtői s hősei a franciák voltak. A vendégek részéről Lesseps válaszolt.

A fákyás zene után a vendégek tiszteletére a megyeház termében mintegy 500 teritékű lakoma volt, melyen hölgyek is voltak jelen. A helybeli zene- és dalegyet dal- és zendarabok előadásával töltötte ki a közöket.

A lakoma folyamán Sarkadi N. Mihály polgármester a királyra és királyi családra, utóbb pedig a francia vendégekre mondtok pohárköszöntöt.

Horváth Gyula a francia vendégekre emelt poharat. Ez az alföld — ugymond — hol a természetet a maga valóságában lehet megismerni. Az üdvözlet, melylyel önököt fogadták, szívből jön. Nagy diadalai voltak a francia nemzetnek; egyedül fönmaradó vívmánya mégis az, melyet a szellemi haladás terén elért. Magyarország hódítást soha sem tartt, de a francia nemzet nagy szellemei, nagy férfiai előtt meghódol. A szabadság elidegeníthetetlen kincse Franciaországnak és nekünk is sok vérrel szerzett kincsünk ez. Ez az, a mi Franciaországot nagygyá és nálunk népszerűvé teszi. A munka, mely nagygyá és népszerűvé teszi Franciaországot, a mi emelkedésünknek is eszköze. Lesseps hódító erővel érkezett ide; e hatalommal szemben a magyar nemzet nem tehet egyebet, mint hogy meghajtja magát. Éljen Franciaország!

A sokszoros éljennel és „vive“ kiáltásokkal megszakított beszédre Lesseps válaszolt. Mutattak neki — ugymond — hogy itt van a hét halom, Árpád sátra itt volt, tehát itt van a magyarság bölcsője. Mint a magyarság törzshelyéért, Szentes városáért és Csongrád megyéért ürti poharát. A polgármester szavaiból értesülvén, hogy ma a király ó felsége születésnapja van, a királyra is poharat emelt, majd köszönetet mondott Horváth Gyulának, hogy e kedves családi ünnepelyt rendezte. Ezzel arra célzött, hogy a mi eddig, a muzeumi estélyt kivéve, nem fordult elő ily mérvben, Szentes bájos hölgyeivel vegyesen ült a társaság. Köszönetet mondott rendezési ügyességéért, éltette Horváth Gyulát.

Stammer Sándor igen sikerült beszédben kiemelte a Lesseps által létesített suezii csatorna nagy horderejét, mely a távolfekvő nemzeteket egymáshoz hozta s így érdekeiket azonossá tette. E csatorna létesítője közelebb hozta a magyar nemzetet is a franciához, élteti tehát a nemzetek barátságának alkotóját, Lessepsét, a nagy franciát.

Ratisbonne francia vendég igen sikerült szóképekben ecsetelte a magyar és francia nemzet részéről nem egyszer nyilvánult rokonszenvét a magyar-francia barátságra emelt poharat.

Sima Ferenc Franciaország legjelesebb hölgyének, Adamné asszonynak jóléteért emelte poharát, a kinek Szentes lakossága első sorban köszönheti azt, hogy a francia kitünőségek városunkat látogatásukkal szerencsételtettek.

Coppée, a „Petőföhez“ címü költemény szerzője, magasztalva a magyar hölgyek szeretetre méltóságát, ezekert ürtett poharat.

Kiss Zsigmond Coppée, Franciaország ama jeles költőjének egészségéért ürté poharát, ki a Petőfi szobra előtt lefolyt ünnepely által örök emléket hagyott a magyarok szívében.

Pólya Ferenc Ulbachot élteti, ki Arany János munkálkodását s művelt francia nemzet előtt ismeretessé tette.

Hosszadalmas lenne a szebbnél szebb felköszöntöket, habár kivonatilag, közölni, azért csak névszerint említtük, hogy még a következők mondtak felköszöntöt: Horváth Gyula Türr tábornokra, Kiss Zsigmond Pulszky Ferencre, Pulszky Ferenc Lessepsre, mint a ki Kolombus és Vasco de Gama munkálkodását befejezte, Sarkadi polgármester Horváth Gyulára, Zolnay Károly Massenet és Delibes zeneszerzőkre, Aradi Kálmán Franciaországra, a francia és a magyar írókra, Udvardi Sándor a francia nemzetre és Türr tábornokra.

Ezután Horváth Gyula felhívására a vendégség csekély kivétellel, Rambovszky nagy termebe vonult, hol igen distinguált publikum tartotta már megszállva a termet. A jó kedvü franciák nagyobb része az étteremben szörpölgette a fekete kávét, míg Lesseps és Türr tábornok ugyancsak rakták a csárdást, kiki a maga módja szerint. Két óra lehetett már éjfélt után, midön az utolsó franciák is házigazdáik kíséretében a vendéglőből távoztak.

Másnap délelött 10 óra tájban Szentesről kocsikon a Tiszához, a „Mária Anna“ hajóra mentek a vendégek, melyet a dunagözhajózási társaság a legnagyobb előzékenységgel engedett át. Itt elbucsuván városunk polgármestere a vendégektől, a hajón Schultheisz kapitány üdvözölte a társaságot. — Lesseps meleg szavakban mondtok köszönetet ez üdvözölő beszédre, valamint Enyedi Lukács beszédére, ki Szluha szegedi főkapitányval Szeged városa nevében üdvözölte a vendégeket.

Erre 11 óra után utnak indultak. Mindszentnél az üdvözölő felirattal ellátott diszkaput át a zsillipmunkálatok megtekintésére ment a társaság, elébb a Szentseről jövő üdvözletét fogadván. Harsogó éljenek kísérték a vendégeket a zsillip telepéhez, melynek mély üreget füzérekkel és iobogókkal ékítetté Fischer Henrik mérnök és gazdag reggelivel kínálta meg a társaságot.

Szegedhez közeledvén, Tápénál mozsarak durrogása és lelkes éljenzés hangzott föl. — Apró csónakokon, melyek hajóikat körülevették, Szeged ifjai fogadták őket, a csónakok mindegyikét egy-egy urhölgy kormányozta, mi a lehető legnagyobbra fokozta a francia vendégek lelkesedését, a mely azonban tetőpontját Szegeden érte el.

A franciák szegedi fogadtatása minden képzelhetőt s minden eddigi ünnepelyt föllümul nagy szerűségében. Csolnakokon szegedi szép hölgyek jöttek a Szentseről jövő hajó elé s virágokat szórtak s kendőt lobogtattak. A partokon sok ezer főre menő közönség tolongott, mely véget érni nem akaró éljenzéssel üdvözölte a kedvesen látott vendégeket. A kiszálló vendégeket Szabados helyettes polgármester következő beszéddel üdvözölte: „Uraim! Szeged város közönsége nevében a legmelegebb ro-

„SZENTES és VIDÉKE“ TÁRCÁJA.

Ki hitte volna?

— BESZÉLY. —

(Vége.)

Ekkor még igyekezett magával elhitetni, hogy a mi szívet eltölti, az mindössze is csupán baráti rokonszenven. Később remegve vette észre, hogy az ál-Rádayt szereti kimondhatatlanul, véghetetlenül. Még eddig az örök kétségtől ki nem fárasztva csak remélt, de most, midön látta, hogy az, kinek számára oltárt épített szívében, örökre elfordulni készül tőle, a kétségbeeséssel kellett küzdenie.

Többen igyekeztek a nyomott kedélyhangulatot, mely már-már a vendégekre is kezdett elragadni, derültebbé tenni, de a fel-felcsillanó jókedv mindannyiszor a komolyság kerékűgásába zöckent vissza. Pedig a szeretetreméltó háziasszony s a virágos jókedvű házigazda mindent megtettek, hogy már legnagyobb részt egybegyűlt vendégeiket felvidítsák.

„Míntha temetésre gyűltünk volna össze, oly szomorúak vagyunk!“ mondogatá az öreg Zarándy s nem tudta, hogy vannak, kik szédült boldogságukat készülnek temetni! . . . Midön végre látta, hogy minden erőlködése sikertelen, még egy utolsó kísérletet tett: a zongorához vezette leányát. Azt hitte, hogy így majd csak fel fogja villanyozni a társaságot.

Olga igen szép gyakorlatossággal s igazi mély érzéssel kezdé Liszt Ferencnek „Mosonyi gyászmenete“ címü remek zenekölteményét játszani. Zarándynak nem volt inyére a választás; valami más szerzeményt szeretett volna hallani, de vendég érkezése kiszólitá a tereméből.

Olga csak játszott tovább . . . tovább . . . oly mesterileg, oly odaadással, mint talán soha. Végre midön a zárákkordok is elhangzottak s székéről föllállott, két forró könyecsepp gördült végig szép, bánatos arcán . . . Nem vette észre, hogy voltak mások is, kik könyet morszoltak szét szemeikben!

Eközben az ajtó feltárult s az érkezett vendég Zarándy által kísérvé a terembe lépett. Sokkal jobban el volt foglalva mindenki, hogyszem valaki a belépő idegent pontosabb figyelemre méltatta volna, csupán

Andor ugrott föl helyéről, hogy valahára megérkezett barátjának: Viktornak üdvözlésére siessen.

Ifjaink és az öreg Zarándy, kit egyszerre különös zavar lepett meg, néhány percig halk beszélgetésbe voltak merülve, míg végre a szükséges felvilágosítások után az atya Olgához vezette ifjainkat, ki épen Jolánal volt halk társalgásba merülve.

„Kedves leányom! — szólította meg őt — ime van szerencsém az igazi Ráday Viktort bemutatni, mert a kit eddig e néven ismertél, az itt Szaláncy Andor!“

A Kálmán lábai, a mint a hölgyeket megpillantá, meggyökereztek s alig tudott zavarán uralkodni. De hogyisne? hiszen Olgában Tátra-Füreden látott ismeretlen ideálját, Jolánban pedig annak társnőjét ismerte föl!

Olga néma gyönyörrel s piruló arccal pihenteté szép szemeit az előtte álló délceg ifju arcán s hallgatag elragadtatása gyantitáta, hogy szívében fölébredt az az édes, boldogító érzés, melyet szerelemnek neveznek. Andor most röviden elbeszélte a névcseré történetét, aztán meghatottan kért bocsánatot a család egyes tagjaitól.

Elképzelhetjük, hogy legkönnyebb volt Olgát kiengetszelni!

Viktor nemsokára nőül kérte elveszettnek hitt ideálját s hogy a szülok beleegyezését és az Olga üdvözítő „igen“-jét megnyerte, azt mondanunk sem kell.

Es hogy a boldogság még teljesebb legyen, pár nap mulva Andor is eszedezett a Jolán kezéért s mi természetesebb, mint hogy kitartó küzdelmeinek díjával neki is meg lett ígérve a „házasság nagykeresztje!“

Még oly sokat irhatnék a két pár boldogságáról, azonban

— — — — — miért?

— — — — — Légy bár Dante, Tasso

S Petrarca bűvös húrjait rabold el:

Fejezhetsz-e ki annyit, mit csak egy szó,

Mit ajk az ajkon lágyan sugva mond el!“

A kettős menyegző egy napon ment végbe.

Az öreg Zarándy és Ráday anyyi év után újra ölelheték egymást gyermekeik menyegzőjén!

—nc.

konszenz és hála érzelmeivel üdvözlöm önöket! Jó ismerőseink önök nemcsak azért, mert a dicső francia nemzet jelesei mindenütt ismerősek, hová a civilizáció napja sűt, de ismerőseink azért is, mert a kétségbeesés, a gyász napjaiban segélykiáltásainkra önök azzal feleltek, hogy keblükre ölelték a féltelen elem elleni harcban elesett Szegedet. Boldoggá tesz bennünket s a legmagasztosabb visszaemlékezéseket ébreszti bennünk az a tudat, hogy sehol sem léphetnek önök Magyarország földére anynyi joggal és sehol sem érezhetik magukat annyira otthon, mint ez újjászületett városban, hol a kor humanisztikus érzelmei nyertek megtestesülést, s melynek újjáalkotásában ép ugy része van a világ népeit átölelő szeretetnek, mint a magyar faj szívósságának s a nemzet erős akaratának. E munkához önök lángoló szeretetökkel s az irodalom és művészet gyöngyével járultak. Fogadják viszont Szeged népének szívét! Isten hozta, Isten éltesse Önöket!

Szűnni nem akaró, lelkesült éljenzés után az ősz Lesseps meleg köszönetet mondott a meglepő, szívélyes fogadtatásért. Ezután egy kis leányka Gouziennek, Szeged lelkes barátjának Szeged halála jelölül egy diszes bokrétát nyújtott át, mire a vendégek szállásaikra hajtottak. Rövid idő múlva ismét kocsióra ültek s Lechner miniszteri tanácsos kalauzálása mellett megtekintették a várost, s a város által tiszteletükre rendezett bankettre mentek melynél, mind rendesen szokás, számos felkészítő mondatot.

Végül Lesseps óriási lelkesedés közt kijelenté, hogy Párisban van egy háza, mely mátlól fogva a magyarok háza. Erre a társaság a Stefánia sétányra ment, hol Pósa Lajos elszavalta lelkes alkalmi költeményét. Erre tüzijáték és a pohárköszöntések, testvériség, ölekezés addig tartott, míg az elutazás órája ütött. Éjjeli 10 órakor a franciák Budapestre indultak.

Kávé miut gyógyszer.

(Egy beteg ember a kiállításról.)

Budapest, aug. 14.

Mielőtt a kiállításról, illetve annak egy rám — s bizonyára még sokakra nézve nagyfotosságu objektumáról szólnék, kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a közleményem címe alá zárjelbe írt sor már nem felel meg a valóságnak, amennyiben beteg nem vagyok, csak — voltam.

Voltam bizony, még pedig olyan csehül állottam, hogy nem adtam volna egy fakóvát az életemért. S most egészséges vagyok, élek és uralkodom mint hal a vízben.

És minek köszönhetem életemet, visszanyert egészségemet, rugékonny testerőmet, friss kedélyemet? Megvallhatom őszintén: egy derék magyar ember egyszerű találmányának, a „Hungária kávé“-nak.

Képzelmű tehát örömet, midőn legközelebbi kiállítási sétám alkalmával az iparszernok délkeleti részében (VIII. csoport) egy szép csinos kis glorióban a „Hungária kávé“ piros színű dobozait pillantottam meg katonás sorrendben felállítva. És ez a katonás hasonlat — tessék elhinni — épen ségél nem üres frázis. A „Hungária kávé“ az egészségügy téres csatamezején bátran tekinthető a legszervezettebb, kipróbált, biztos győzelmet ígérő hadsergeknek, mely más számban betegnél, a hol az orvosi tudomány kétkedőleg rázza fejét, gyógyulást, győzelmet eredményezett. És ezt a vítéz gardát egy szép fiatal hölgy gyöngye kacsósi mily könnyedén tartják rendben, helyezik hadállásokba, a bástya... akarom mondani, a gloriette tetéjéig érő gulákba. Alantabb hasonló piros uniformisban apró kadetok sorakoznak; ezek minták, melyeket a látogatók közt ingyen osztanak ki megizelés végett. Végül a gloriette közepén Hungária érepaizsos szobra emeli az amugy is tetszetős kiállítás díszét.

E nagyfotosságu egészségéi cikk, mely, mint mondtam, már oly sokaknak adta vissza egészségét, most jelenik meg először kiállításon s e körülmény, valamint a hála saját egészségem visszanyeréseért, késztetnek arra, hogy ugy magáról e kiváló gyógy- és tápszeréről, mint feltalálójáról a nagy közönséget is közelebb érdeklő részleteket elmondjak.

A Hungária kávé feltalálója: Szalády Antal, 1834-ben Világoson (Aradmegye) született. Atyja előbb gazdatiszt volt Dietrichnél, a mostani hóboros herceg Szulkovszky nagyatyjánál, ki mint bécsi nagyfuvaros a francia hadjárat alatt roppant vagyont szerzvéen, megvette a pankotai uradalmat. A német tisztviselőkkel elárasztott uradalmat és gazdálkodást azonban csakhamar megunta s önálló gazdálkodáshoz fogott.

Mint intelligens ember, gyermekeit az akkor tespedésből már ébredő kor kívánalmainak megfelelő nevelésben részesítette. Antal fia az aradi gymnasiumot végezte szép sikerrel, midőn atyja az 1848—49-iki önvédelmi harc alatt az önkéntes őrseregénél az erdélyi hadjáratban mint 65 éves agg harcos működén, tetemes sérüléseket szenvedett s a szabadságharc levere tése után meghalt. Ily módon a zsenge, de fogékony ifju kitűzött pályájának a sors más irányt adott s ő a hajlamának leginkább megfelelő kereskedelmi pályát választá.

Tanulmányainak befejezése után szakismereteinek gyarapítása végett külföldre utazott, honnan 10

év múlva bő ismeretekkel tért haza s szülőmegyéjében Aradon telepedett le. 1880. óta a fávárosba tette át lakását főként azért, hogy már korábban feltalált Hungária kávéját forgalomba hozza s itt az Andrási-ut 86. szám alatt egy virágzó gyarmatárú-kereskedésnek s „Hungária kávé“ gyárának tette le alapját.

Ezen kávé-specialitás a véletlennek köszöni megtalálását. Ugyanis Szalády hosszu éveken át gyomor-és béhurutban szenvedett. Számos hazai és külföldi líres orvos gyógykezelését vette igénybe; azok fürdő-ről-fürdőre utaztatták, küldözték, mindent elkövettek vele, hogy egészségét visszaadják, de hasztalan. Bajja napról-napra súlyosbodott s már annyira volt, hogy minden munkával fel kellett hagynia s lemondtak életéről.

Ekkor Szalády elhatározta, hogy maga próbál segélyt keresni gyógyíthatatlannak állított bajára s hosszú buvárkodás után fel is találta azt a „Hungária kávé“-ban. A „Hungária kávé“ a növény-világ leghasznosabb termékeiből készül. Főalkatrésze cseresav s egyéb összetételénél fogva is nemcsak kellemes és tápláló eledel, de mint gyógyszer is kitünő hatású, főként gyomor-és béhurut s egyéb a gyomor tisztáltságságától eredő bajok ellen és rendszeres használat mellett ugy gyermekeknek mint felnőtteknek állandó egészségét biztosít. Ily módon Szalády sikertült a kellemetlen ízű gyógyszert egy kellemes tápszerrel helyettesíteni, igen előnyösen választva meg azt az eledelt, melyet a gyermektől az aggastyánig, a koldustól a királyig mindenki szeret.

A „Hungária kávé“ soknemű gyógytulajdonságainál, kellemes íz és színénél, végre olcsóságánál fogva teljes sikerrel vette fel a versenyt az egészségre rendkívül ártalmas, izgató ázsiái kávéval (Ceylon, Cuba, Mocca, Java stb. melyekért évenként milliók vándorolnak ki szegény hazánkából), mit eléggé bizonyít az a körülmény, hogy nemcsak idehaza van általános használataban, hanem már a külföldön is tért hódított magának. De terjeszkedését legvilágosabban mutatják a következő szám adatok, melyek jószágának is legeklatásabb bizonyítékai: 1881-ben, mikor a kávé feltalálót, illetve forgalomba került, eladott 3100 kiló; 1882-ben 7880 kiló, 1883-ban már 15,240 kiló, 1884-ben 25,640 kiló s a folyó 1885. év első felében 24,810 kiló, vagyis majdnem annyit mint a megelőző egész évben. A kiállítási jury — mint halljuk — méltányolva e kávé sokféle tulajdonságait, azt megérdemelt figyelemben részesítette.

Végül a napokban velem megtörtént következő epizóddal zárom be közleményemet: Egy előkelő fővárosi kávéháza lépve, egyik asztal fölött e felirást találta: „Hungária kávé“. Előhívtam a pincért s esodálkozva kérdeztem, hogy itt Hungária kávé is főznek?

— Igen uram, egy pár törzsvendégünk, akik odahaza Hungária kávéval élnek, nem tudta inni sem a Cubát sem a Jávát s hogy el ne maradjanak, kénytelenek voltunk behozni a Hungáriát s mondhatom uram, hogy az új kávé hívei mindgyere szaporodnak.

— Okosan Jean — válaszolám — jelentse be a gazdájának, hogy én is törzsvendégei sorába állok.

Bolygó.

Iskolai értesítések.

A helybeli gymnas. tanfolyammal egybekapcsolt polgári fiúiskolába a tanulók szabályszerű felvétele auguszt. hó 29, 30 és 31-én történik a tul a kuraén levő iskolai épületben, mindig d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig. E napokon tul jelentkező tanulók csak igazolásukra szolgáló fontos okok folytán vétethetnek a felsőbb tanhatóság által.

Az I-ső osztályba csak oly tanuló léphet, ki a 9 ik évet betöltötte, de 12 évnel nem idősebb, mely körülmény születési bizonyítvány által igazolandó. Az ismeretekre nézve az I-ső osztályba lépő tanulóknál megkívánatik, hogy a népiskola negyedik osztályának tanulóihoz hasonló jártassággal bírjanak, mit megfelelő bizonyítvánnyal, vagy külön felvételi vizsgálattal kell igazolni. Minden tanuló első felvétele személyesen vagy szüleinek, vagy azok megbízottjainak kíséretében tartozik az igazgatóságnál megjelenni.

A beiratásakor fizet minden tanuló 2 frt tandíjat — az első felvére, — az ujonnan belépők még ezen felül 50 krt mint beiratási díjat.

A felvételi vizsgálatok a felvétele szánt napokon, a javító- és magánvizsgálatok auguszt. 29-én tartanak meg.

ZOLNAY KÁROLY
igazgató.

A helybeli polg. leányiskolában a beiratások e f. évi szept. hó 1-től ugyanazon hó 3 ik napjáig történnek d. e. 9 és 12 óra, d. u. 3 és 6 óra között. Szept. 4-én reggeli 8 órakor tartatnak a felvételi vizsgálatok.

A polg. leányiskola I-ső osztályába csak oly tanuló vétetik fel, a ki a 9 ik évet betöltötte a ki az elemi iskola IV dik osztályát legalább elégséges sikerrel elvégezte.

A felvételi tandíj 2 frt, a beiratási díj az ujonnan belépő növendékeknek 50 kr.

Szentes, 1885, aug. hó 20-án

AZ IGAZGATÓSÁG.

HIREK.

— Kaszinói bankett. A mit a franciák tiszteletére rendezett bankettől vártunk és reméltünk, — azt tulajdonképen a kaszinói bankettnél élveztünk s a kik mindkét banketten vettek részt, azok a második vagyis kaszinói bankett által böven lettek kárpótolva egy étel, mint ital dolgában. Egy forint 20 kr-ért volt kapható kétféle paprikás hus, kétféle pece-

nye, kétféle tészta és egy üveg bor, mely utóbbi annál élvezhetőbb volt, mert nem kellett attól tartani, hogy másnap amputálni kell a fejet a nagy fájtól. Ezért csak dicsőretet érdemel a kaszinós. De térjünk át a bankett szellemi részére, a felkészítőkre. Az első felkészítőt mondta Kiss Zsigmond elnök, érdekes visszapillantást vetve a multra s abból következőtve a jövőre, mely annál biztatóbb, minél több erkölcsi garanciát nyújt a mostani generáció. Eltelt a kaszinó mostani tagjait. Utána emelt szót Fekete Márton vál. elnök s a városunkban működő többi egyletek megjelent képviselőinek egészségéért s egyleteik sikeres működéséért üritette poharát. Stammer Sándor alispán Kiss Zsigmond elnököt, Balázsovits Norbert Kiss Zsigmondné urnót, mint a jótékony négyelet elnökét, Balogh János Zolnay Károlyt, Pólya Ferenc a mostani fiatal nemzedéket s annak kimagasló alakját Fekete Márton, Zolnay Károly igen humoros felkészítőt mondott a jó ellátással gondoskodó vendéglozsért. Bankett után volt tánc, mely reggeli 2 óráig tartott s mint rendezesen, a legfesztelebb kedélyességgel folyt le.

— Francia bankett. Bizony nagyon gyarlón sikerült, a mi a vendégeknek étellel és itallal való ellátását illeti, ezt azonban több okból lehet megmagyarázni. Először is a rendezésből. Meg volt ugyan mondva, hogy meddig lehet aláírni, azonban — mint nálunk szokásban van — többen a legutolsó percre hagyták az aláírást s fűhez fűhoz kapkodtak, hogy a bankettből valahogy ki ne maradjanak. Továbbá a bankett napján a szomszédvárosokból számos vidéki érkezett, kik szintén — nem tudjuk, mi módon — jegyhez jutottak, mert tudunkkal az utolsó napon nem is lett volna szabad jegyet adni senki fiának — tetszett volna annak idején jelentkezni. A tálat erőszakkal kellett a pincérektől elvenni — szóval valóságos babyloni zűrzavar keletkezett. A szomszédhoz hölgyek még pénzért sem kaptak ivóvizet, csak azok voltak a boldogok, kik a francia vendégek közé ú hettek s így nagyobb figyelemben részesültek. No de legalább láttuk francia vendégeinket, ez pedig főcélunk volt.

— Gyászír. Podhradsky Kálmán uradalmi számvizsgálót s kedves nejét, s közvetve Zsoldos Ferenc ur családját is mély gyász érte kedves fiuk, illetve unokájuknak elhunytá által. A gyászoló szülek következő gyászjelentéssel fudatták e szomorú esetet: Podradsky Kálmán és neje Zsoldos Mari mint szülők, Podradsky Kálmán testvér, ugy Zsoldos Ferenc és neje Fodor Anna nagyszülők és az összes rokonság mélyen elszomorodott szívvvel jelentik kedves kis fioknak, testvérnek, a szeretett unokának Podradsky Gyulának 5 éves korában Szentesen, 1885. aug. 17-én agygyuladásában történt gyászos elhunytát. A kedves halott 1885. aug. 19 én délután 3 órakor lett Zsoldos Ferenc ur házából a róm. kath. egyház szertartása szerint örök nyugalomra téve. A béke angyala lebegjen sírja felett!

— Francia építők. Egy-két francia vendég kisebb-szerű kántákat vásárolt a bankett után való nap, a mikor is a Szt. István ünnepeit megelőzőleg hetivásár volt. De a kántát áruló asszonyok sokkal udvariasabbak voltak, mintsem hogy pénzt fogadtak volna el, azért a franciák, hogy mégis valamiképp meghálálják az ajándékot, csókkal fizették meg a kánták árát, a mit a menyecskék még szivesebben vettek, mert nem lehet ám minden nap, de még minden évben sem franciákkal csókolódní.

— Nagybecskerekén f. hó 30-án tartja megalakuló ülését a torontálmegyei magyar nyelvterjesztő és köznevelődési egyesület.

— Öngyilkos tanítónő. Csongrádon mult héten Hódy Róza közszeretiben és tiszteletben állott kitünő tanítónő a Tiszába ölte magát.

— Az ártezi kut furásában. tegnap esti 5 óráig 255 méternyire haladtak.

— Nagy feltűnést keltettek ama furkós botok, melyeket a franciák magukkal hoztak s kocsijukon szállítanak. Hát biz azokat a franciák a Tátra vidékén kapták emléklül, s a hegymászásnál nagy hasznukat vették.

— Halvacsóra lesz ma este Grünvald József jó hírnevű vendéglozs kávéházi helyiségében, melyre annál inkább felhívjuk a közönség figyelmét, mert a mult évben rendezett halvacsorák teljesen kielégítettek az igényeket. Sít többet mondunk, sok előkelő család tömegesen vett részt ily alkalommal a halvacsorán, mi Grünvald József konyhájára nézve a legjobb bizonyítvány.

— Családi dráma. Szomorú tragédia folyt le Szent-László községében. Egy fiatal házaspár élt ott folytonos civakodásban egymással. A férj végre megunta a sok keserűséget. elhatározta, hogy megöli magát, s e célból egy kécsővű pisztolyt vett, melynek egyik töltését magára lötte, de nem talált. A jövés zajára elősietett neje és anyja, kik erővel ki akarták csavarni kezéből a pisztolyt, de a dulakodás közben annak másik csőve is elsült s a lövés a férjnek öreg anyját érte. Az ember kétségbeesésében elvetette a pisztolyt s először késsel, majd kötéllal akart véget vetni életének. A férjet ezután elvágták, míg az öreg asszony kórházban fekszik, hol gyógyítják, bár életéhez igen kevés reményt fűznek.

— Iszonyú kegyetlenség áldozata. Egy kőbányai munkás haladt a megállvasutak gégyára és a kukorica vetés közötti uton kutájával. A kutya többször befutott a kukorica közé s mindannyiszor éktelen üvöltést és vonítást vitt véghez, mely arra késztette gazdáját, hogy a kutya különös viseletének okát kutassa. Bement a kukorica közé s négy lépésnyire az utól egy 5—6 éves fiu gyermeket talált fekvé összezsugorodott helyzetben. Néhány előhívott ember s egy később megjelent rendőr segélyével a gyermeket kihozták a sűrűből és az ut melletti pázsitra fektették. A szegény gyermek szánalmas állapotban szederjes ajakkal, kék és fekete arccal egy ingben volt, nyakán egy erős cukorspárga kettős hurokra kötve, mely mélyen vágódott bele a húsba s a kötéstől kezdve még kétszer volt körül tekerve nyakán. Ballában egy vaskarika volt, melyről szintén épen olyan zsinog lógott mint a milyen nyakán volt,

a gyermek teste kék és veres foltokkal, karcolásokkal van borítva, ami arra enged következtetni, hogy a gyilkosság elkövetése előtt sokáig kínozták. Az előhívott rendőrök felvették a helyszíni szemlét s a holttestet a rendőrségre, innen pedig a kerepesi temető halottas lázába szállították. A rendőrség megindította a nyomozást a tettesek kézre kerítése iránt.

Irodalom.

A francia vendégekről hoz rendkívül érdekes cikket az „ORSZÁG-VILÁG” 33-ik (augusztus 15.) száma Arányi Miksától, közlőn Lesseps, Massenot, Delibes, Coppée arcképét s ez utóbbinak „Severo Torelli” című drámájából egyes jeleneteket illusztrálva. Ezenkívül közli a lap Coppée egy gyönyörű elbeszélését, a „Héfvás”-t s ugyancsak tőle a Petőfőhöz írt közleményét. Közleményeket hoz Bartók Lajostól és Lauka Gusztávótól. Többi közleményei a következők: „Hogy készül a papucs”, vig elbeszélés Tóth Józseftől; „Két vén gyerek”, regény Gabányi Árpádtól; „A művészek házában”, bécsi levél Kaposi Bölától; „A nőnbergi kiállítás” (Képekkel) Nagy Gézától; „Divathortok” dr. Cini-től; „A vajda-hunyadi-vadu-dobrii vasut”, Tóglás Gábortól; „A franciák hete” Székely Huszártól, Amforizmak Nemes Menyhértől. A gazdag rovatok következők: Tudomány és irodalom, színház és művészet, újdonságok a kiállításról, könyvpiac, vidéki élet, sport, hymen, gyászrovat, innen-onnan, rejtvények. Az „Ország-Világ” előfizetési ára: január decembeire 10 frt, jan.—januárra 5 frt, április—júniusra 2 frt 50 kr., június—decembeire 5 frt. Az „Egyetértés”-sel együtt: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy órára 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallás irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskemeti utca 6. szám.

Előttünk vannak a „Gondzó” regény-folyóirát

ből 42–47. számok. Dícséretes törekvéssel tartja fent, sőt emeli azt az irodalmi színvonalat, melyben megindulásakor mutatta be magát. Ez idő alatt a legjobb irodalmi öröket egyesítette. Nincs egy száma sem, melyből szépirodalmunk legjobb nevű munkásainak dolgozata hiányzanék. A regények, elbeszélések mellett költeményeket is ad, s akkép a szépirodalom minden barátjának igényét igyekszik kielégíteni. Most három eredeti regény folyik benne: „Az új főispán” Tolnai Lajostól, „A végzet” Margitay Dezsőtől és „Székely támad, székely bánja” P. Szathmáry Károlytól. A negyedik regény pedig „A gránátköves asszony”, a német irodalomban oly népszerű Marlit műve. Ennek magyar fordítása együtt jelenik meg a német eredetivel, melyet a „Gartenlaube” közöl. Közleményekkel találkozunk Dalmady Gyóztól, Csáktornyai Lajostól, Petri Mórtól, Revicky Gyulától, Lauka Gusztávótól stb. Elbeszéléseket pedig Ejszaky Károly, e régi derék írónk, ki csak nagy ritkán szólal meg, továbbá Tóth Béla, kedves elbeszélésével „Két hazugság”, „Magyar kedélyesség” Degre Alajostól, „Hogyan vallott Géza szerelmet” Muzslai Jánostól, „Az én kis fiám” Gyarmathi Zsigánótól, „Az örült koldus” Szalmás Arnoldtól, „A Rác-Boglánról” Petelei Istvántól, „Magyar költők szerelme” Szana Tamástól, „A nefelejts csokor” Bartha Rez-ónétól, „Egy boldogtalan asszony” Kisteleky Edétől, „Jus prima noctis” Mikszáth Kálmántól és egyéb apró tanulmányos és mulattató cikkek. A gyorsan emelkedett, folyton erősülő vállalatból minden héten három nap iv jelenik meg. Kiadja és szerkeszti Székely Aladár Budapesten. A lap vezetését, mint főmunkatárs Tolnai Lajos vette át. A vállalatról örömmel lehet szólni, mert nagyon alkalmas rá, hogy kiszorítsa a nálunk annyira elterjedt külföldi hasonló vállalatokat s magyar olvasmányokkal lássa el a magyar családokat. Előfizetési ára egész évre 6 frt, évnegyedre 1 frt 50 kr.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató: BALÁZSOVITS NORBERT.

Nyilttér.*)

„Kárán tanul az ember“

ezt tartja egy régi közmondás s ez intésül szolgálhatna mindazoknak, kik rá engedik magokat venni, hogy a valódi, a tudomány kitűnőségei által kipróbált Brandt R. gyógyszerész svájci labdacok helyett, melyek az alhasi szervek zavaraiiban oly kedvező hatást gyakorolnak, más szert alkalmazzanak. Minden valódi dobozban (a gyógyszerterákiában 70 kron kapható) cégjegyl: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása látható.

NYILATKOZAT.

Mi alulírottak mint Hankiss János úr megbízottai Cukor Emil úrral becsületsértési ügyben értekeztünk s őt elégtételadásra vagy sértő szavai visszavonására felszólítottuk, azonban úgy sértő szavainak visszavonását, mint az elégtételadást határozottan megtagadta. Minek hiteléül ezen nyilatkozatot kiállítottuk s megbízónknak kézbesítettük, s egyszersmind az ügyet részünkről befejezettnek tekintjük.

Szentes, 1885. aug. 15.

Dr. Hódy János, Tóth Arpád,
mint megbízottak.

Ennek alapján én Cukor Emil hitványgyáva embernek nyilvánítom.

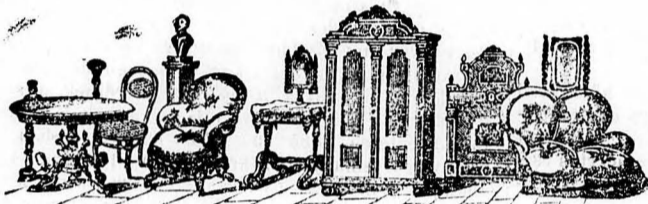
Hankiss János.

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

H I R D E T É S E K.

S Á R K Á N Y

bizományi és butor csarnoka Budapesten, Gizellatér 3. sz. a. I. emelet a Deák Ferenc-utca sarkán.

lakberendezésekre az egyszerű butorkészlet teljes feloslása miatt, aron alul eladatnak.

Dus választék igen elegans, valamint egyszerű kész szalంగарuturákban legizlésebbben a legujabb minta szerint elkészítve, atlasz, bársony, selyem, brocat, pluche, crepp és juttaszövetekből rendkivüli olcsó árak mellett.

Bemenet a Gizellatéri oldalról a 3. sz. kapunál I. emelet.

Megrendelések a legnagyobb lelkiismeretességgel eszközöltetnek. Mintarajzok és árjegyzékek bérmentve küldetnek.

Ajánlja az országos kiállítás t. látogatóinak a legelőkelőbb hazai asztalos-mesterek által készített, óriási választékban eladásra kiállított igen finom szalon-, ebédlő-, háló- és uri-szoba berendezéseket, mindennemű kivitelben; körülbelül 150 szobára való egyszerű legszilárdabb asztalos és kárpitos butorok, kelegyekre kiválóan alkalmas, valamint vasbutorok, nyári míg e készlet tart, az elkészítési

HALVACSORA.

Van szerencsém tudatni a nagyérdemű közönséggel, hogy folyó hó 22-én vagyis szombaton este nálam HALVACSORA

lesz — kérem becses pártfogásukat — részemről minden kitelhetőt elkövetek, hogy minden tekintetben a tisztelt vendégek — úgy mint eddig, ezentul is — pontos és jó kiszolgáltatásban részesüljenek.

GRÜNWARD JÓZSEF
vendéglős.

Bazsó Istvánnak

lapistón 18 hold földje eladó. Értekezni lehet II. t. 297 sz. a. házánál.

Szalai Jánosnak

nagynomáson egy első osztályu házi földje eladó Értekezhetni I-ső tized 358-ik számú házban.

Sarró Gyuláné

III. tized 243. számu háza előnyös feltételek mellett eladó. Értekezni lehet ugyanott.

ÜZLETI HIRDETÉS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy az eddigi, 25 év óta jó hirben fennállott

FÉRFI- és NŐI- ÖLTÖNY ÜZLETEMET

azzal kibővíttem, hogy a férfi ruhák készítésére képzett szabászt, Gombos Janos urat üzletben alkalmazom, ki ilyen minőségben több éveken át a fővárosban működött.

A szövetek dus választéka, melyeket az első hazai és külföldi gyárakból beszerezni szoktam, szintúgy korszerűen képzett szabászom az öltözetek izléses és divatos készítése által azon kellemes helyzetbe juttat, hogy a t. közönség legnagyobb igényeinek is képes vagyok megfelelni.

Nemkülönben mint eddig is, nagy választéku keszletet tartok

férfi kész ruhákon kívül

még legujabb divatu, minden évaada kész női FELÖLTÖKET, saját készítésű szörmebélelt prémezett és prémezetlen bundákat, mindkét nembeli gyermekfelöltöket, karmantyukat stb., szóval minden, szakmámba vágó árukból nagy raktárt tartok.

Igyekezni fogok pontos és szolid, nálam megszokott kiszolgáltatás által az eddigi jó hirnevemhez kötött bizalmat fokozódva tovább is fentartani és kiérdemelni. A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, maradok tisztelettel

Burjeoz Dávid.

Üzlethelyiség: az eddigi (volt Marosi ház) jelenleg Dr. Pollák és Schlesinger urak házában.

Alólírottak a vásárhelyi-úteai házában, kedvező helyen,

EGY BOLTHELYISÉGE van azonnal kiadó.

GYŐRI JÓZSEF.

Pollák Mártonnál

II. tized 448. sz. a. egy koresmahelyiség kiadó.

1665/85. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gombos József szentesi lakos végrehajthatónak Józsa József szentesi lakos végrehajthatást szenvedő elleni 55 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. járásbíróság) területén lévő Szentes városában fekvő, a 2522. sz. tjkvben 2742. rsz a. foglalt 567 négyszögöl udvarterü 600 frt becsértékű házból Józsa Józsefet illető 1/4 ed részre, az 1881. évi LX. t. c. 156. §-a értelmében pedig a Józsa Mártont és kiskorú Józsa Lajost illető 1/4 ed részre, és így az egészre az árverést 600 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi szeptember hó 7-ik napján délelőtt 9 órakor a szentesi kir. bíróóság tjkvi hatóság hivatalos helyiségeben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 60 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1885. évi május hó 23-ik napján.

A szentesi kir. bíróóság mint telekkönyvi hatóság.

Bartha kir. aljbíró.